

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U ZENICI
BROJ: 43 0 K 021721 09 K2
Zenica, 18.10.2010. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Općinski sud u Zenici, po sudiji Agić Sabriji, uz učešće zapisničara Sabine Smajlović u krivičnom predmetu protiv optuženih Isak Rame i Spahić Sulejmana zbog krivičnog djela ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 1. u vezi člana 31. KZ F BiH, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zenica broj KT-III-844/09 od 22.06.2009.godine, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa, u prisutnosti Kantonalnog tužioca iz Zenice Husić Adisa, optuženih Isak Rame i Spahić Sulejmana, branioca Ajkić Rame, dana 18.10.2010.godine donio je i javno objavio

P R E S U D U

Optuženi:

1. Isak Ramo, sin Ć. i majke M. rođene R., rođen [REDAKTIRANO] u mjestu Varvari općina Prozor, nastanjen u Zenici u ul. [REDAKTIRANO], po zanimanju nastavnik, oženjen, Bošnjak, državljanin BiH, JMB: [REDAKTIRANO], neosuđivan,
2. Spahić Sulejman zv. „Sule“ sin N. i majke K. rođene H., rođen [REDAKTIRANO] u Zenici, nastanjen u Zenici [REDAKTIRANO], po zanimanju tehničar metalurgije, Bošnjak, državljanin BiH, JMB: [REDAKTIRANO], osuđivan,

K R I V I S U

Što su,

dana 17.04.2009.godine , oko 09,00 sati, u Zenici , zajednički po predhodnom dogovoru , zbog objavljenog članka u listu Dnevni Avaz o fizičkom napadu Isak Rame na jednog maloljetnika, ugrozili sigurnost novinara Dž.A. , tako što ga je Isak Ramo sa svog mobilnog telefona broj 061-138-271 pozvao na njegov mobilni telefon broj 061-176-326, pa kada mu je ovaj odgovorio na poziv istome ljutito rekao " nisi trebao objavljivati navedeni članak, nije ti to trebalo ", nakon čega mu je zaprijetio riječima " neće se na ovome završiti, vidjet ćeš ti " da bi nakon toga dodao mobitel Spahić Sulejmanu koji mu je nastavio prijetiti " polomit ćemo ti ruke i noge , slušaj me dobro sve ćemo ti kosti polomiti samo pokušaj ući u Tržni centar ili bilo koji drugi objekat koji mi obezbjeđujemo" nakon čega je Spahić Sulejman vratio telefon Isak Rami koji mu je ponovo zaprijetio " eto čuo si dobro, vidjet ćemo se mi ponovo" , nakon čega je prekinuo vezu , te ovakvim ozbiljnim prijetnjama da će napasti na život i tijelo Dž.A. kod istoga izazvali osjećaj straha i uznemirenosti, čime su počinili krivično djelo ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 1. u vezi člana 31 KZ F BiH, pa se na osnovu istog člana i propisa i uz primjenu odredbi člana 64. stav 4. a u vezi člana 56. i člana 54. KZ F BiH drugooptuženom SPAHIĆ SULEJMANU za krivično djelo ugrožavanje sigurnosti iz člana 183 stav 1 KZFBiH utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca uvjetno na 1 (jednu) godinu i 6 (šest) mjeseci , a uzima se kao utvrđena kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci uvjetno na 2 (dvije) godine po pravomoćnoj presudi ovog suda br. 043- 0-K-07-000734 od 12.12.2007.godine za krivično djelo iz člana 336 stav 3 a u vezi sa članom 332 stav 3 i 1. KZFBiH te se optuženim Isak Rami i Spahić Sulejmanu uz primjenu odredbi člana 62. KZFBiH izriču :

UVJETNE OSUDE

Prvooptuženom Isak Rami utvrđuje se kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca a koja se neće izvršiti ako optuženi Isak Ramo u roku od 1 (jedne) godine od dana pravomoćnosti presude ne učini novo krivično djelo, a drugooptuženom Spahić Sulejmanu utvrđuje se jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine a koja se neće izvršiti ako u roku od 3 (tri) godine od dana pravomoćnosti presude ne učini novo krivično djelo .

U skladu sa članom 212. stav 3. ZKP-a FBiH oštećeni Dž.A. se sa imovinskim zahtjevom upućuje na građansku parnicu.

U skladu sa članom 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g.) ZKP-a FBiH, optuženi Isak Ramo i Spahić Sulejman se obavezuju da sudu plate paušale i to Isak Ramo u iznosu od 50,00 KM, a optuženi Spahić Sulejman iznos od 30,00 KM, a sve u roku od mjesec dana od dana pravomoćnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonarno tužilaštvo Zenica je dana 24.06.2009. godine kod ovog Suda podiglo optužnicu broj KT-III-844/09 od 22.06.2009.godine protiv optuženih Isak Rame i Spahić Sulejmana zbog krivičnog djela ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 1. u vezi člana 31. KZ F BiH, bliže opisano u dispozitivu presude.

Optuženi Isak Ramo i Spahić Sulejman u svojim odbranama negiraju da su počinili krivično djelo koje im se stavlja na teret optužbom. Optuženi Isak Ramo ne spori da je dana 17.04.2009. godine razgovarao sa Dž.A., ali poriče da mu je upućivao bilo kakve prijetnje, ističući da je to bio njihov uobičajen razgovor. Optuženi Spahić Sulejman je osporio da je navedenog dana uopšte razgovarao putem telefona sa Dž.A. i da mu je upućivao bilo kakve prijetnje.

U dokaznom postupku Optužba je izvela sljedeće dokaze:

U svojstvu svjedoka saslušani su: oštećeni Dž.A., M.A. i M.A., izvršen je uvid u zapisnike o saslušanju svjedoka: Dž.A. od 05.06.2009. godine, M.A. od 10.06.2009. godine i M.A. od 10.06.2009. godine, izvršen je uvid u listing dolaznih i odlaznih telefonskih poziva Bh Telecoma za brojeve 061/176-326 i 061/138-272 od 11.05.2009. godine i izvršen je uvid u izvode iz kaznene evidencije za optuženog Spahić Sulejmana od 05.06.2009. godine i za optuženog Isak Ramu od 12.06.2009. godine.

Odbrana je u dokaznom postupku u svojstvu svjedoka saslušala optužene Isak Ramu i Spahić Sulejmana.

Oštećeni Dž.A. kao svjedok u svom iskazu je izjavio da je po profesiji novinar i da je zaposlen u novinskoj kući „Dnevni avaz“ te da je dana 17.04.2009. godine u jutarnjim satima, negdje oko devet sati išao prema zgradi RMK prometa gdje se trebala održati press konferencija Vlade Ze-Do kantona. Skupa sa njim bili su njegove kolege M.A., M.A. i B.Š. i dok su išli prema zgradi Vlade na mobilni telefon dobio je prvi poziv od Rame Isaka, poslanika u Parlamentu FBiH, kojeg inače od ranije poznaje i ima njegov mobitel memorisan u imeniku. Navodi da ga je Isak Ramo prije ovog poziva tog jutra zvao nekoliko puta, ali se nije javljao jer je imao drugih obaveza. Isak Ramo ga je pozvao sa svog mobitela broj 061/138-271 na njegov broj 061/176-326. Obzirom da je nekoliko dana ranije napisao novinski članak u listu „Dnevni avaz“ o Raminom fizičkom napadu na maloljetnika Isak Ramo ga je odmah upitao zašto je to objavio , zašto je u novinski članak stavio njegovo puno ime i prezime, te zašto nije naveo i puno ime i prezime maloljetnika. Odgovorio mu je da je u članku prenesena i njegova izjava u vezi tog događaja koji je u cjelini negirao, ali da su članovi porodice maloljetnika izjavili da je Ramo Isak napao dječaka u dvorištu kuće zajedno sa još jednim pripadnikom zaštitarske agencije „Kondor“, a što se tiče inicijala maloljetnika rekao mu je da se puna imena maloljetnika ne mogu objavljivati u novinama. Nakon što mu je sve to objasnio, rekavši mu istovremeno da može dati novu izjavu vezano za taj događaj, Isak Ramo mu se ljutito obratio riječima: „nisi to smio objavljivati, to ti nije trebalo, to se neće na ovome završiti, vidjet ćeš ti“ i još je rekao „evo ti Sule“. Kada se lice sa nadimkom „Sula“ javilo, prepoznao je glas

Spahić Sulejmana koji je inače direktor zaštitarske agencije „Kondor“, a koga je i od ranije poznao. Spahić Sulejman mu je tada rekao: „odakle ti pravo da dovodiš Kondore u vezu sa ovim događajem, jesi li ti to vidio“. Nije mu uspio odgovoriti, jer mu je Spahić Sulejman ponovo zaprijetio riječima: „polomit ćemo ti ruke i noge, sve ćemo ti kosti polomiti, samo pokušaj ući u tržni centar ili neki drugi objekat kojeg mi obezbjeđujemo, završili smo“. Nakon toga Spahić Sulejman je vratio telefon Isak Rami koji mu je poručio: „Eto čuo si ga dobro, još ćemo se mi vidjeti“. Nakon toga Isak Ramo mu je prekinuo vezu. Nekoliko sekundi nakon toga pokušao je par puta da nazove Isak Ramu koji se nije odmah javio, da bi mu se nakon par minuta javio i doslovno mu rekao: „Šta je?“. Odgovorio mu je : „Ramo jesi li svjestan šta ste vi sada rekli i da ja sada idem pravo u policiju da to prijavim“ Ramo mu je na to rekao da radi šta hoće. Nakon par minuta Isak Ramo ga je ponovo nazvao i otprilike rekao: „Nisi fer nisi ispoštovao to što sam ti rekao da ne objavljuješ tekst“. Odgovorio mu je da su o tome njih dvojica razgovorali dan ranije, kada mu je Isak Ramu rekao da ima političke veze da se tekst ne objavljuje, pa zašto onda nije koristio te veze, jer je on kao novinar samo radio svoj posao. Ističe da ga je sve ovo šokiralo i uplašilo jer je sve to shvatio ako ozbiljnu prijetnju za njegov život. Koliko je bio prestrašen i uznemiren govori i činjenica da press konferenciju Vlade ZDK nije mogao uopšte da prati. Navedene prijetnje i sada drži kao ozbiljne. O svim prijetnjama je upoznao i svoje kolege M.A., M.A. i Šerifa dok su se još nalazili u zgradi RMK prometa. O svemu je obavijestio i svog urednika koji mu je rekao da će obavijestiti policiju, a i pokušavao je da nazove i Isak Ramu, jer nije mogao da povjeruje da se neko odluči da na taj način rješava stvari preko telefona. Obzirom da je sa Dž.S. trebao da ima toga dana sastanak u šoping centru i njega je o svemu obavijestio, a isti ga je odmah nakon tog poziva nazvao i rekao mu da će ga Isak Ramo nazvati da i da će se izvinuti. Oko 14,30 Isak Ramo ga je zaista nazvao i pozvao ga da dođe u prostorije BPS stranke, što on ni u kojem slučaju nije imao namjeru sa obzirom na riječi koje su mu uputili. Ramo Isak mu je tada ponovio istu priču u smislu da članak nije smio da objavljuje i da je on uvijek bio fer, te da mu je krivo što ga je povezao sa agencijom Kondor, te da ga više nikada ne poziva da daje bilo kakve izjave. Taj razgovor je trajao dvadesetak minuta. Naredni dan, 18.04.2009. godine, prisustvovao je koncertu Zdravka Čolića u društvu kolega H.F. novinara TV „IC“ Kakanj i M.A., novinara agencije „Zeda“, koji se održavao u Gradskoj areni Zenica, kada mu je sa udaljenosti od dvadeset metara prišao Sulejman Spahić, koji se tada nalazio u obezbjeđenju, sa još jednim zaštitarom i unijevši mu se u lice zaprijetio riječima: „Sada ću ti ja pokazati ko je zaštitar i kako izgleda“, pokazujući na amblem „Kondora“ na uniformi i čizme i nekoliko puta se udario rukom u prsa. Nije mu ništa odgovorio zbog straha od incidenta. Ostali zaštitari koji su stajali u blizini su sve to posmatrali i upirali prstom prema njemu, a što su nastavili činiti do kraja koncerta. Nakon toga do kraja koncerta sa njim su stajala dva policajca. Poslije tih događaja u svojstvu novinara je prisustvovao Skupštini ZDK 21.04.2009. godine u zgradi RMK prometa kada se optuženi Ramo Isak stalno okretao prema njemu sa svog poslaničkog mjesta i govorio mu :„Bojiš li se?“, „Je li sve uredu sa tobom?“ i slično. Napustio je skupštinu jer nije mogao trpjeti provokacije. Kasnije je od kolega saznao da je Isak Ramo izlazio za skupštinsku govornicu i da je pričao kako ništa od onoga što je stajalo u članku nije tačno i da je sve to rezultat iznude lista „Dnevni avaz“. Poslije ove skupštine su održane još dvije sjednice na kojima ga je Isak Ramo također provocirao, a o svemu tome je bio upoznat i predsjedavajući skupštine ZDK S.Z. od strane glavnog urednika „Dnevnog avaza“ N.S., nakon čega je S.Z. upozorio zastupnike da se ne obraćaju na provokativan način novinarima. Zbog navedenih provokacija ne prati više sjednice skupštine ZDK. Glas Isak Rame poznaje jer jer je sa njim i ranije razgovarao putem telefona, a glas Spahić Sulejmana mu je poznat sa press konferencija, tako da oko toga nije imao nikakvih dilema. U šoping centar „Džananović“ više ne ulazi. Optuženog Isak Ramu poznaje godinama a sve vezano za njegovo članstvo u stranci BPS i angažman u agenciji „Kondor“, a prije predmetnog događaja od njega nije doživio nikakvih neprijatnosti. Istakao je da traži krivično gonjenje optuženih Isak Rame i Spahić Sulejmana, kao i da postavlja imovinsko-pravni zahtjev za naknadu štete o čijoj visini će se naknadno izjasniti.

Svjedok M.A. u svom iskazu je izjavio da je po profesiji novinar zaposlen u agenciji Zeda i na televiziji Tv 1. Dana 17.04.2009. godine nekoliko minuta prije devet sati ujutro zajedno sa kolegom Dž.A. krenuo je prema zgradi RMK prometa gdje se trebala održati press konferencija Vlade ZDK. U trenutku kada su se penjali uz stepenice Dž.A. je zazvonio mobilni telefon, na što je isti pogledavši na displej telefona samo rekao: „Evo Ramo zove“ misleći pri tome na Isak Ramu i javio se. Odmakao se jedan do dva metra od A., ali je čuo Dž.A. da tokom razgovora ponavlja riječi „da, da, da“, te „nisi upravu“: Isti je uglavnom je čutao i

slušao i izgledao je preplašen i zabrinut. a što se moglo zaključiti prema izrazu lica i gestikulacijama izgledao je kao čovjek koji se je preplašio i slušao šta mu se govori. Razgovor je kratko trajao. Poslije toga su zajedno otišli na press konferenciju na kojoj su se zadržali trideset do četrdeset minuta. Sjedio je sa Dž.A. za istim stolom koji nije bio pretjerano zainteresovan za priču, bio je očigledno prestrašen. Nakon završetka press konferencije A. mu je ispričao da ga je Isak Ramo zvao u vezi teksta u listu „Dnevni avaz“ i prijetio mu, kao i da mu je optuženi Spahić Sulejman zv. Sule prijetio da će mu kosti polomiti i da su mu i Isak Ramo i Spahić Sulejman rekli da neće smjeti u tržni centar Džananović kojeg osigurava agencija „Kondor“. Nakon toga su se razišli. Poslije tih događaja dana 18.04.2009. godine za vrijeme trajanja koncerta Zdravka Čolića u „Gradskoj areni“ Zenica nalazio se iza bine sa Dž.A. i nekih dvadesetak minuta prije početka koncerta primijetio je Spahić Sulejmana udaljenog od njih. Isti je tada uhvatio jednog svog zaštitara za rame i njih dvojica su krenuli prema Dž.A., kojem se Spahić Sulejman unio u lice i ljutito rekao: „ovako izgleda zaštitar“. Zaštitar kojeg je Sulejman Spahić doveo je inače ragbijaš. Svjedok je istakao da sa obzirom da je upoznat sa pozadinom cijele priče koja se odnosila na novinski članak objavljen u listu „Dnevni avaz“, ovo sve mu je izgledalo kao da Spahić Sulejman prijeti Dž.A.. Dž.A. se nakon ovog događaja još više prepao, a što je odavao izraz njegovog lica, Spahić Sulejmanu ništa nije odgovorio.

Svjedok M.A. u svom iskazu je izjavio da se dana 17.04.2009. godine prije devet sati ujutro u društvu M.A. i Dž.A., nalazio u zgradi RMK prometa gdje se trebala održati press konferencija Vlade ZDK. Prije početka konferencije Dž.A. je zazvonio telefon koji se, udaljivši se malo od njih, javio na poziv. Razgovor je trajao nekih dvije minute, nakon čega im je A. ponovo prišao i rekao da ga je zvao Ramo Isak. Djelovao je vrlo zabrinuto, nakon čega je obavio još neke razgovore preko telefona. Prije prvog poziva njih trojica su razgovarali o članku kojeg je A. objavio u listu „Dnevni Avaz“, a koji se odnosi na slučaj Isak Rame sa maloljetnikom. Svjedok je istakao da ne zna šta je A. govoreno na telefon, odnosno da ne zna sadržaj razgovora, samo se sjeća da je A. bio jako zabrinut poslije toga.

Iz listinga dolaznih i odlaznih telefonskih poziva za brojeve 061/176-326 i 061/138-272 vidljivo je da je dana 17.04.2009. godine sa mobilnog telefona broja 061/138-271 (vlasnik Isak Ramo) bio poziv na mobilni telefon broja 061/176-326 (vlasnik Dž.A.) u 08:51:57 sati i da je razgovor trajao 26 sekundi.

Iz izvoda iz Kaznene evidencije za optuženog Isak Ramu od 12.06.2007. godine vidljivo je da isti do sada nije osuđivan.

Iz izvoda iz Kaznene evidencije za optuženog Spahić Sulejmana od 05.06.2009. godine vidljivo je da je isti osuđen presudom ovog suda broj: 043-0-K-07-000734 od 12.12.2007. godine, postala pravomoćna 18.03.2008. godine, za krivično djelo iz člana 336. stav 3. u vezi sa članom 332. stav 3. i 1. KZFBiH, na kaznu zatvora u trajanju od deset mjeseci, uslovno dvije godine.

Optuženi Isak Ramo kao svjedok u svom Iskazu ne spori da je dana 17.04.2009. godine u kritično vrijeme oko devet sati sa svog mobilnog telefona broj 061/138-271 nazvao oštećenog Dž.A. na njegov mobilni telefon 061/176-326 te da su tom prilikom razgovarali. Negira da je tom prilikom oštećenom Dž.A. uputio bilo kakve prijetnje. Naime navodi da je to bio njihov uobičajen razgovor kakvih su imali mnogo do tada i koji je kratko trajao. Rekao je Dž.A. zašto nije napisao u članku onako kako je rekao, a ne da napiše njegovo puno ime i prezime, a ne inicijale, obzirom da sve to ionako nije tačno jer je on sjedio pored njega kada se sve to desilo, a na što mu je A. odgovorio da žuri i da će ga nazvati. Optuženi Isak Ramo je istakao da Spahić Sulejman nikada nije upotrebljavao niti njegov broj niti telefon. Ponovio je da u navedenom razgovoru Dž.A. nije uputio nikakve prijetnje, jer nije imao razloga, a niti vremena jer je A. žurio na press konferenciju. Nakon tog razgovora sretao se Dž.A. na press konferencijama, na sjednicama, na koncertu. Smatra da je ovo sve ima za cilj da se naudi njegovoj političkoj karijeri. Inače Dž.A. poznaje godinama i poslovno su sarađivali, jer kada se on počeo baviti politikom imao je manju podršku od Dž.A. kao novinara, jer mu je isti omogućio da se u par navrata on i njegova stranka predstave u pisanim medijima. Iz toga razloga ne može da vjeruje u ono izjavio Dž.A., a vezano za predmetno događaj. Na upit

Suda optuženi je potvrdio da je njegov broj telefona 061/138-272, a rekao je i da broj Dž.A. ima memorisan u telefonu.

Optuženi Spahić Sulejman kao svjedok u svom iskazu osporava da je kritične prilike uopće razgovarao putem telefona sa oštećenim Dž.A., jer oko devet sati ujutro kada se navedeni događaj desio nije bio u društvu sa optuženim Isak Ramom. Ističe da je izjava Dž.A. da ga poznaje sa press konferencija lažna, jer on sa njim nikada nije bio na press konferenciji. Dž.A. je upoznao 16.04. na godišnjici BM radia.

Sud je cijeneći izvedene dokaza pojedinačno i u međusobnoj vezi odlučio kao u dispozitivu presude iz slijedećih razloga:

Nesporno je da je dana 17.04.2009. godine oko devet sati ujutro optuženi Isak Ramo uputio poziv sa svog broja 061/138-271 oštećenom Dž.A. na njegov broj 061/176-326 i da su oni tom prilikom obavili razgovor. Sporno je da li je optuženi Isak Ramo upućivao ozbiljne prijetnje Dž.A. koji su kod njega izazvale osjećaj straha i uznemirenosti, te da li je optuženi Spahić Sulejman tom prilikom uopšte razgovorao sa oštećenim Dž.A. i prijetio mu.

Svjedok oštećeni A.Dž. bio je vrlo siguran i izričit u svom iskazu navodeći da su ga optuženi Isak Ramo i Spahić Sulejman dana 17.04.2009. godine oko devet sati ujutro telefonski kontaktirali i upućivali mu ozbiljne prijetnje na način kako je to bliže opisano u dispozitivu presude, a zbog čega se uplašio i shvatio kao ozbiljnu prijetnju. Ovakav njegov iskaz u potpunosti su potvrdili i ostali svjedoci optužbe. Naime M.A. je posvjedočio da je Dž.A. za vrijeme, kao i nakon telefonskog razgovora sa optuženima Isak Ramom i Spahić Sulejmanom izgledao zabrinut i preplašen, a što mu je i sam A. potvrdio, dok je svjedok M.A. je istakao da ne zna kakav je bio sadržaj telefonskog razgovora, ali se sjeća da je Dž.A. bio jako zabrinut poslije toga. Po ocjeni Suda iskazi navedenih svjedoka su potpuni, jasni i nedvosmisleni i Sud im je u cijelosti poklonio vjeru, jer ovi svjedoci nisu imali ikakvog razloga da lažno terete optužene Isak Ramu i Spahić Sulejmana. Optuženi u svojoj odbrani su negirali da su ikada upućivali bilo kakve prijetnje Dž.A.. Naime optuženi Isak Ramo u svom iskazu datom u svojstvu svjedoka ne spori da je dana 17.04.2009. godine razgovorao sa Dž.A., ali da priroda tog razgovora nije bila onakva kakvom je opisuje A.Dž. kojem on nije upućivao nikakve prijetnje. Optuženi Spahić Sulejman u svom iskazu datom u svojstvu svjedoka negira da je dana 17.04.2009. godine uopšte razgovorao sa Dž.A. ili mu upućivao bilo kakve prijetnje, jer se on u vrijeme kada se navedeni događaj desio nije nalazio u društvu Isak Rame. Optuženi Sudu nisu ponudili druge dokaze, osim svjedočenja, kako bi provjerio navode njihove odbrane, a isti su u cijelosti opovrgnuti dokazima optužbe, te Sud njihovo svjedočenje i odbranu cijeni tendenciozno datim sa namjerom da izbjegnu odgovornost za krivično djelo koje im se stavlja na teret optužbom. Po ocjeni Suda neutemeljen je stav odbrane optuženih Isak Rame i Spahić Sulejmana da su se u inkrimisanim radnjama ostvarila obilježja krivičnog djela koje se stavlja na teret optužbom optuženim Isak Rami i Spahić Sulejmanu iz razloga što su inkrimisane riječi, koje se kritične prilike optuženi Isak Ramo i Spahić Sulejman putem mobilnog telefona uputili oštećenom Dž.A., sasvim jasno formulisane u prijetećem tonu i imajući u vidu pedigree optuženih Isak Rame i Spahić Sulejmana, koji su stvorili u javnosti svojim ranijim ponašanjem, kod oštećenog Dž.A. nedvojbeno su izazvale osjećaj straha, preplašenosti i ugroženosti, ne samo za njega već i za njegovu porodicu. Taj osjećaj straha, uplašenosti i ugroženosti kod njega su kritične prilike nedvojbeno primijetili M.A. i M.A.. Također neutemeljen je stav odbrane Optuženih da 26 sekundi, koliko je trajao predmetni razgovor putem mobilnog telefona, nije dovoljno vremena da bi se uputila predmetna prijetnja optuženih Isak Rame i Spahić Sulejmana oštećenom Dž.A., jer vrijeme od 26 sekundi itekako je dovoljno vremena za upućivanje navedenih prijetnji Optuženih oštećenom Dž.A., jer kako smo vidjeli iz iskaza svjedoka M.A. i M.A. oštećeni Dž.A. prilikom predmetnog telefonskog razgovora je uglavnom slušao riječi koje su mu upućene putem telefona, a imajući u vidu količinu riječi koje su upućene putem telefona Optuženih oštećenom Dž.A. vrijeme od 26 sekundi je više nego dovoljno da bi se predmetne riječi uputile putem telefona oštećenom Dž.A.. Kod ovakvog stanja stvari valjalo je Sudu zauzeti stanovište da su optuženi Isak Ramo i Spahić Sulejman počinili radnju i prouzrokovali zakonom zabranjenu posljedicu, bliže opisane u dispozitivu presude, i da su na taj način ostvarili obilježja krivičnog djela ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 1. u vezi člana 31. KZ F BiH.

Također, izvedeni dokazi ukazuju da je kod optuženih Isak Rame i Spahić Sulejmana u kritično vrijeme postojala krivica za krivično djelo koje im se stavlja na teret optužbom tj. nije utvrđeno postojanje okolnosti koje bi isključivale ili bitno umanjivale njihovu uračunljivost, a također su bili i svjesni svoga djela i htjeli su njegovo izvršenje sa očiglednom namjerom da ozbiljnim prijetnjama da će napasti na život i tijelo Dž.A. kod istoga izazovu osjećaj straha, preplašenosti i ugroženosti, dakle postupali su sa direktnim umišljajem pa ih je stoga Sud i oglasio krivim.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne, Sud je imao u vidu da je za predmetno krivično djelo propisana kazna zatvora do šest mjeseci, težinu krivičnog djela i stepen krivnje optuženih Isak Rame i Spahić Sulejmana, s tim da je Sud tom prilikom cijenio kao olakšavajuće okolnosti kod optuženih da su porodični, da imaju troje, odnosno dvoje djece, da optuženi Isak Ramo nije do sada osuđivan, a za optuženog Spahić Sulejman da nije do sada osuđivan za ista ili slična krivična djela, a na strani optuženog Isak Rame Sud nije utvrdio postojanje otežavajućih okolnosti, a dok je kod optuženog Spahić Sulejmana Sud cijenio kao otežavajuću okolnost njegovu raniju osuđivanost, te imajući uvidu odredbe člana 64. stav 4. a u vezi člana 56. i člana 54. KZ F BiH Sud je optuženom Spahić Sulejmanu za krivično djelo iz člana 183. stav 1. u vezi člana 31. KZ F BiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca, uvjetno na jednu godinu i šest mjeseci, a uzeo kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od deset mjeseci, uvjetno dvije godine, po pravomoćnoj presudi ovog suda br. 043-0-K-07-000734 od 12.12.2007.godine za krivično djelo iz člana 336. stav 3. a u vezi sa članom 332 stav 3 i 1. KZFBiH, te mu je utvrdio jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, uvjetno na tri godine, i Sud je mišljenja da će se i sa izrečenim uvjetnim osudama ostvariti opća i individualna svrha izricanja krivičnih sankcija.

Odluka o troškovima postupka, koji se odnose na paušale u iznosima od 50,00 KM, odnosno od 30,00 KM, temelji se na odredbi člana 202. stav 1. u vezi člana 199. stav 2. tačka g) ZKP F BiH, a Sud je visinu paušala odmjério imajući u vidu složenost i dužinu trajanja krivičnog postupka, kao i imovinske prilike optuženih Isak Rame i Spahić Sulejmana.

Odluka imovinskom zahtjevu oštećenog Dž.A. temelji se na odredbi člana 212. stav 3. ZKP-a FBiH, a Sud je istog sa imovinsko-pravnim zahtjevom uputio na građansku pranicu iz razloga što oštećeni Dž.A. na glavnom pretresu nije mogao Sudu prezentovati dovoljno dokaza da bi Sud o istom odlučio.

Shodno iznešenom valjalo je Sudu odlučiti kao u dispozitivu presude.

Zapisničar,
Smajlović Sabina

S U D I J A ,
s.r. Agić Sabrija

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpravka presude. Stranke i branitelj mogu izjaviti žalbu iz svih zakonskih razloga, a oštećeni zbog odluke o troškovima postupka i o imovinsko-pravnom zahtjevu. Žalba se podnosi putem ovog Suda u četiri primjerka.